

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 841/2021
15.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Данијеле Николић, Катарине Манојловић Андрић, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милена Куч адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6055/20 од 15.10.2020. године, у седници већа одржаној 15.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6055/20 од 15.10.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6055/20 од 15.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 7099/19 од 25.06.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности тог суда за поступање у овој правној ствари. Ставом другим изреке, дозвољено је преиначење тужбе учињено поднеском тужиоца од 16.03.2020. године. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу, на име накнаде материјалне штете по основу неисплаћених месечних износа припадајуће пензије за период од фебруара 2016. године до краја фебруара 2019. године, исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом од доспелости сваког износа наведеног у изреци па до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6055/20 од 15.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 7099/19 од 25.06.2020. године у ставу трећем и четвртим изреке. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 7099/19 од 25.06.2020. године у ставу првом и другом изреке. Ставом трећим изреке, одбачена је као недозвољена жалба туженог изјављена против става трећег изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 7099/19 од 25.06.2020. године. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20 - у даљем тексту: ЗПП), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Побијаним делом правноснажне другостепене пресуде одбијен је у целости тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу исплати означене новчане износе на име неисплаћене пензије у периоду од фебруара 2016. године до краја фебруара 2019. године, због извршених исплата основне пензије тужиоцу по прописима Међународне администрације на подручју Косова и Метохије.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени услови предвиђени чланом 404. став 1. ЗПП да би се дозволило одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Према Закључку усвојеном на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 25.06.2017. године, у споровима ради накнаде материјалне штете због неисплате пензије лицима са територије Косова и Метохије узима се у обзир (умањује) новчани износ који је тужилац примио од стране Међународне администрације (УНМИК). Овај закључак Врховни касациони суд је донео у вршењу надлежности предвиђене чланом 31. Закона о уређењу судова, ради обезбеђивања јединствене судске примене права и једнакости странака у судским поступцима. Побијана другостепена пресуда у делу којим је правноснажно одбијен тужбени захтев за накнаду штете настале неплаћањем пензије у периоду од фебруара 2016. године до краја фебруара 2019. године у складу је са означеним Закључком и опште прихваћеним правилом одштетног права да накнада штете не може бити већа од настале штете. Исплате извршене по прописима које је донела Међународна администрација Косова и Метохије (без обзира да ли се ради о основној пензији или некој другој врсти накнаде), предствљају обештећење за штету насталу неисплаћивањем пензије која је тужиоцу призната решењем туженог.

С обзиром на изложено, Врховни касациони суд је на основу члана 404. става 2. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољености изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20) и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 26.03.2019. године ради накнаде штете. Поднеском од 16.03.2020. године тужилац је преиначио тужбу тако што је повећао тужбени захтев на износ од 500.039,16 динара. О тужбеном захтеву одлучено је првостепеном пресудом донетом 25.06.2020. године, док је другостепена пресуда донета 15.10.2020. године.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд налази да ревизија туженог није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић